

зираше прѣдопрѣдѣленното, както Орестъ, дигнѣхъ гордѣ главѣхъ си спрямо свършенихъ си вече честь.

Между това погледа отъ прозореца и ето голѣмо движение по Кармилскѣхъ стѣгѣхъ. Всички Французы ся намервахъ тамо, и тегляхъ Неаполитанцитѣ на хоро..... Околнитѣ къщя ся обкычахъ, провѣски ся въздигахъ, пѣтищата ся постилахъ съсъ цвѣтія!.... А народътъ ся виждаше раздвоенъ отъ тѣзи празничны приготовления..... Едни съдѣйствувахъ на тѣхъ и выкахъ Да живѣе Гюизи, Да живѣе Шатильонъ! А други оставахъ безгласны и дряхлы; едни ся подгаврахъ изниско, а други по-безстрашлявы отъ тѣхъ заплашвахъ велегласно.

Какво приготвятъ тѣзи челоуѣцы! попыта Пазолянка-та инокынѣхъ която ѣ пригодаваше.....

— Прѣскърбнѣхъ женитѣхъ, отговори тя..... Чувашъ ли зововетѣ? Звънѣтъ *по заповѣдь*; *по заповѣдь* ся приготвя църквата мѣнастырска, *по заповѣдь* и священникътъ ще благослови този бракъ.....

— А по койѣ заповѣдь?

— По заповѣдь на новыи господарь, дукътъ Гюизи.

Умразно прѣдчувствіе облада горкѣхъ женѣхъ; отъ ту-паніето на сърдцето си осѣщаше че мжкытѣ ѣ не сж ся свършили още.

— И кои ли сж тѣзи *по заповѣдь* новобрачны? попыта настрѣхнѣла.

— Маркызъ Шатильонъ който управлява тука съ братовчеда си, и дѣщерята Подкралева, плѣнницата въ св. Лаврентія.

— Марія Аркска ли? извика Мазаніеловата вдовица, като си напомни всичко и дигнѣхъ ржѣтъ къмъ небето.

— Но това е невъзможно! приложи съ ужасъ; но Марія Аркска има сега толкозъ голѣмо отвращеніе отъ Шатильона, колкото отпреди го обычаше..... Че по нейнѣхъ призовкѣхъ и неѣжъ за да откъсне отъ ржѣтътъ на този безчес-